

fra 11,1 Mill. Kr. til 18,4 Mill. Kr. Medens de nugældende Tilskud svarer til 53 pCt. af Kontingentet, andrager Tilskudet efter Forslaget 88 pCt. heraf, og selve Tilskudsbeløbet vokser med 66 pCt. Da en Forhøjelse af Tilskudene efter den foreslaede Maalestok under Forudsætning af uforandret samlet Indtægtsbeløb imidlertid automatisk vil medføre en Nedsættelse af Kontingentet, bør man undersøge Virkningerne heraf. Man tænker sig eksempelvis, at der til Kassernes ordinære Drift skal bruges et årligt Beløb svarende til Kontingentet i 1927—28 plus Tilskudene efter de nugældende Regler, altsaa ca. 21 Mill. Kr. plus 11 Mill. Kr. eller ialt 32 Mill. Kr. Spørgsmaalet er da, hvor stort Kontingentet skal være for i Forening med Tilskudet at indbringe disse 32 Mill. Kr. En Udregning viser, at Kontingentet bliver ca. 17 Mill. Kr. og Tilskudet følgende ca. 15 Mill. Kr. Den reelle Stigning i Tilskudet bliver da ikke fra 11,1 Mill. Kr. til 18,4 Mill. Kr., men fra 11,1 Mill. Kr. til ca. 15 Mill. Kr., eller ca. 4 Mill. Kr. svarende til ca. 35 pCt., hvormed Tilskudet altsaa bliver forhøjet efter de nye Tilskudsregler.

Spørgsmaalet bliver dernæst, om 32 Mill. Kr. er det Beløb, der i Gennemsnit skal bruges fremtidig.

Det vil sikkert ikke blive Tilfældet.

I de sidste 7 Aar har de gennemsnitlige samlede Udgifter i Kasserne andraget ca. 24 Mill. Kr. Da der imellem disse 7 Aar findes 4 udprægede Krisear, og da adskillige Kasser de sidste Aar har udbetalt forlænget Understøttelse, som bortfalder ved Oprettelsen af Krisekasser, vil det næppe være for optimistisk at sætte den gennemsnitlige årlige Udgift i de kommende Aar til ca. 21 Mill. Kr. Dette Beløb vil da efter de nye Tilskudsregler fremkomme som 11,2 Mill. Kr. i Kontingent og 9,8 Mill. Kr. i Tilskud, idet man for Overskuelighedens Skyld ser bort fra andre Indtægter, der hovedsagelig bestaar af Renter af Kapitalen. Efter de nugældende Regler vilde Fordelingen blive 13,7 Mill. Kr. som Kontingent og 7,3 Mill. Kr. som Tilskud.

Den reelle årlige Forhøjelse af Tilskudet til Kassernes ordinære Forsikring anslaaes herefter til ca. 2,5 Mill. Kr. i Gennemsnit.

Efter Udvalgets Forslag skal den Del af Tilskudet til Kassernes Krisefonds, som af Stat og Kommune udredes i Forhold til Kontingentet, som hidtil ydes efter samme Regler, som gælder for den ordinære Virksomhed. For at faa et Skøn over, hvor meget Tilskudet til disse Krisefonds vil beløbe sig til, har man foretaget en Række Specialudregninger over, hvad Understøttelsen maa antages at ville blive i de enkelte Kassers Krisefonds. Da Understøttelserne i disse skal ydes efter samme Maalestok, som gælder for den ordinære Virksomhed, og da Understøttelsernes Omfang og Værdighed er meget forskellige i de enkelte Kasser, er det klart, at Udgifterne i Kassernes Krisefonds ogsaa maa blive af forskellig Størrelse. Nærværende Undersøgelse gaar imidlertid ud paa saa vidt muligt at fastslaa Størrelsen af det offentlige Bidrag til Kasserne, og man har derfor søgt at faa et samlet Udtryk for Omkostningerne, idet man har valgt den Fremgangsmaade at søge beregnet de gennemsnitlige Udgifter til Understøttelserne i Krisefondene i Forhold til Kassernes ordinære Udgifter.

Det skal straks nævnes, at der ikke foreligger helt paalidelige Oplysninger til Bedømmelse af det undersøgte Forhold, men man er i Besiddelse af Oplysninger, der er særdeles tjenlige til Formaalet, nemlig at faa et Skøn over de fremtidige Udgifter.

Ved de foretagne Specialberegninger har man søgt fastslaaet, hvad det vilde koste Kassen sammenlignet med den ordinære Virksomhed at fordoble Understøttelsestiden under Forudsætning af stadig Adgang til Udbetaling, uanset om der foreligger ekstraordinær stor Arbejdsløshed eller ej. Det har herunder vist sig, at Udgiften til denne tænkte forlængede Understøttelse for de fleste Kassers Vedkommende vil svinge mellem Beløb svarende til mellem Halvdelen og Trediedelen af den ordinære Understøttelse. For den store Arbejdsmandsklasse, der tæller Trediedelen af samtlige Medlemmer i alle Kasser, ligger Beløbet dog betydeligt under en Trediedel. Det er klart, at da de foretagne Beregninger gaar ud fra en simpel Forlængelse af Understøttelsestiden uden Hensyn til, om den forlængede Understøttelsesudbetaling bliver effektiv eller ej, hvad den kun bliver, hvis Arbejdsløsheden er ekstraordinær stor, maa de fundne Tal være Maksimumstal. Dette gælder saa meget mere, som Udregningerne er foretaget paa Grundlag af de senere Aars relativt store Udbetalinger, under hvilke der erfaringsmæssigt er forholdsvis flere af de understøttede arbejdsløse, der